

ment aquesta autèntica capacitat expressiva del color que sempre l'ha caracteritzat i que atorga una autèntica autonomia a les seves obres, tot suggerint sensualitat, melangia, intimisme o tensió, segons el que vol comunicar.

En aquest sentit, el mateix artista diu en un text seu: "Essencialment faig servir el color per ordenar l'espai. El meu concepte d'espai es basa

mensionals en què l'espai pictòric troba una nova organització plàstica, estructurada en harmònics i equilibrats plans, rigorosament construïts.

Amb motiu de l'exhibició d'aquesta mostra s'han presentat dos nous llibres sobre Ràfols-Casamada, *El passeig del poeta* (1991), d'Edicions La Polígrafa, i *Signes de l'aire — Luftzeichen*, editat el 1990 per Alpha Press de Frankfurt. ■

galeries

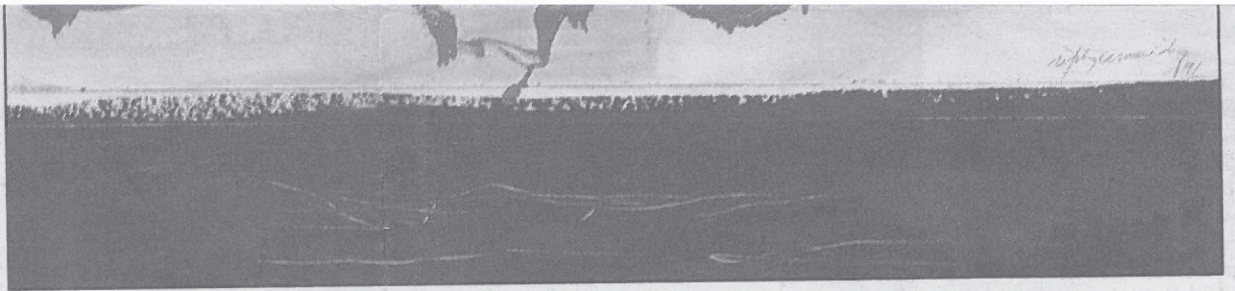
Blanca Vernís, impressions de viatges

Blanca Vernís. Sala Vayreda. Rambla de Catalunya, 116. Barcelona. Fins al 30 de juny.

Blanca Vernís (Barcelona, 1961) presenta a la Sala Vayreda la seva primera exposició individual, amb un nombre més que considerable d'obres.

En el text del catàleg elaborat amb motiu d'aquesta exposició, Josep Roca-Sastre fa una referència a un relat de Borges, *El Hacedor*, per establir un paral·lelisme amb l'artista barcelonina. Diu Roca-Sastre que, segons Borges, Homer, en quedar-se cec, va haver de renunciar a una vida apassionada per conformar-se amb l'explicació de la intensitat viscuda en temps passats.

En certa manera, aquesta actitud

'Monotip', del 1991

pot servir de referència per acostarnos a l'obra de Blanca Vernís, donat que en els seus quadres es plasmen les impressions rebudes durant els viatges realitzats per diferents països.

L'impacte rebut per la visió dels gratacels de Nova York, la lluminositat d'Egipte o la pol·lució visual dels terrats que es poden observar des del seu estudi són algunes de les atmosferes i ambients que ens transmeten els seus olis.

La captació d'atmosferes i ambients s'aconsegueix tant per les transparències i gradacions cromàtiques que tècnicament s'assoleixen com pel tractament plàstic donat a les sensacions que l'artista vol transmetre.

Les obres fluctuen entre l'espontaneïtat del gest immediat i la mesura que produeix el rigor compositiu. Al mateix temps, s'observa un domini de l'harmonia i el ritme que s'endevina quasi instintiu. (Montse Badia)

L'univers còsmic de Roberto Coromina

Roberto Coromina. *Rumor de estrellas*. Galeria Pèrgamon. Duc de la Victòria, 12. Barcelona. Fins al 29 de juny.

Roberto Coromina, guanyador del segon premi a la VIII Biennial de Barcelona, presenta, aquests dies, la seva primera exposició individual a la ciutat. *Rumor de estrellas* és el títol genèric d'una sèrie d'obres que, tot utilitzant la tècnica de l'aquarel·la sobre paper fet a mà, giren al voltant d'un únic tema: l'univers còsmic i sideral.

L'artista ens convida, com diu el text del catàleg, "a endinsarnos en una aventura poètica" que pren uns punts de partida absolutament racionals i geomètrics per tractar un tema amb clares connotacions simbòliques i metafòriques.

Totes les obres que configuren aquesta sèrie segueixen una mateixa estructura compositiva de rigor geomètric. El cercle es

converteix en *leitmotiv*, que es repeteix al llarg de tota la sèrie, tot donant-li unitat de continuació. Però, al mateix temps, aquest cercle és objecte d'unes variacions que contribueixen a individualitzar cadascuna de les peces.

A nivell plàstic, les obres assoleixen una gran varietat de transparències i translucideses que estableixen un joc d'oposicions que contraposa valors diversos (dia/nit, claredat/foscor...), per arribar a un punt d'harmonia i equilibri entre contraris.

La mesura i l'equilibri esdevenen valors que ens conviden a aprofundir en aquest cosmos enigmàtic, sobri i essencial, del qual Roberto Coromina ens ha volgut mostrar "la remor dels estels". (M.B.)

